

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 11. Hoe hy tot Cremona een vrouvve seer vanden duyvel ghequelt
ende beseten ten lesten verlost, ende tot Milanen vvedercomende, noch
een ander mirakel doet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

ten aen haeren hals te hangen een byfeten / de naer-bolghende woorden inhoudende: **I**nden Naem ons Heeren **I**ESU **C**H**R**I**S**T**I** commandere ick u dupbel dat ghy u niet en verstoort by dese vromten opt meer te comen.

CAPITTEL XI.

Hoe hy tot Cremona een vrouwe seer vanden duyvel ghequelt ende beseten ten lesten verlost, ende tot Milanen vvederkomende, noch een ander mirakel doet.

Een vrouwe beseten vanden duyvel.

Deſe vrouwe comt by Bernardus.

Inde selve ſtadt was eenen beseten die ſoo drollich van manieren was dat hy een-teghelijck verweecten tot lachen / ende als andere die van meerder zeeghbaerhepdt waeren ſijns medelijden hadde / dan baſte hy ſoo ſeer dat het meer eenen hondt als eenen menſch ſcheen te wesen. **B**ERNARDVS hoozenden hem baſſen ghelijck eenen hondt die geterghet mozt / door wiens teghenwoordichepdt ſijn grammoedichepdt grooter wiert heeft ſwaerelijck ghesucht / ende ontſteken wesen de met Goddelijcken pber heeft den dupbel bekeben / inde macht **C**H**R**I**S**T**I** verlaeght / ende den menſch

ghecommandeert te spreken: die nu
ghesuybert zijnde/ is naer de Kercke te
biechten ghegaen/ wisse ghehoort / ende
Godt van 't weldaet bedanckt.

Op 't selfste Jaer is hy wederom tot
Milanen ghecomen: hier was een bese-
tene vrouwe die te voren als BERNAR-
DVS sijne eerste reyse daer quam / op een
ander ghereyst was om ghenesen te wor-
den / maer en hadde gheen hulpe beco-
men. Sy was van eenen dupbel beseten
die dan Italiaensch dan Spaensch
sprack / noch niet seker oft datter eenen
twee tonghen / oft datter twee waeren
elck haer tael sprekende / maer soo be-
scheidelijck verstantmen nu dese dan die
tael / dat ghy sout gheseyt hebben / desen
die spreekt is eenen Romeyn / dit eenen
Spanjaert. Dese ellendighe creatuere
hoozende de comste van BERNARDVS
heeft bevolen datmen haer by den man
Godt brenghen soude. Als sy by hem
was ende moede wesende op een banck
sat / is sy onverstens opghestaen est met
snellicheydt daer ober ghespronghen;
die dit saghen waeren verwondert / vrae-
gende wat desen spronck ende bluchte
bedieden / ende waer af dat sy soo sieck
ende soo oudt wesende / sulchen crachte
hadde: sy antwoerden dat dese habeli-
cheydt uyt de teghenwoozdicheydt des

Et 4

dup.

Verlost
haer.Bernar-
dus comt
verom
tot Mila-
nen.Daer
vort een
beseten
vrouwe
by hem
gebracke.Den duy-
vel doet
vonder
perien.

dupbelg quam / waer dooz sy seude lo-
 pende peerden t' achterhaelen ende op den
 rugghe te springhen. Dien dagh en heeft
 sy gheen baete gheboelt / maer den dagh
 daer naer al BERNARDVS den dien-
 Gods dede / is sy in de Wisse gheromet
 almaer sy deertelijck ghequelt wiert
 BERNARDVS dit siende ende medelij-
 den hebbende / daer by in dierghelijck
 materien Godts barmherticheydt ghe-
 pzoest / heeft den dupbel bebolen te bet-
 trecken / die terstont is upt-ghelooopen
 ende verdwinenen / soo dat de vrouwe niet
 alleenelijck vanden dupbel maer oock
 haerder sieckte verlost was.

Bernar-
 dus leeft
 Misse-

Den duy-
 vel ver-
 laet haer.

CAPITTEL XII.

Van sijne groote gaven Godts, oot-
 moedicheydt, eenvondicheyt,
 verstervinghe ende andere
 deughden.

Den lof
 die hem
 de men-
 schen ge-
 ven.

SWelcke ende diegheelijcke mirake-
 len heeft hy veele ghedaen wesende
 int gheberghen ende boozts alle plaetsen
 die hy dooz-reysde / daer dede hy wel daer
 sien de siecken / hier in blinden te ver-
 lichten / daer in roztsen te ghenesen / bo-
 ven dese gaven was de prinpaelste de bo-
 seten te helpen. Weele verwonderden sijne
 ghe-